

	<p><i>kárászi</i> ALAP</p>	
<p>2019. július 4.</p>	<p>K Á R Á S Z I független havilap</p>	<p>XXII. évfolyam 7. szám</p>

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

- A képviselő június hónapban formális keretek között nem tanácskozott.
- Az önkormányzat ebben az esztendőben is jutalmazza a jó tanulókat, a 8000 Ft-os elismerés feltételei: 4,2-es tanulmányi átlag elérése, amelyet a bizonyítvány bemutatásával kell igazolni.
- Az önkormányzat által üzemeltett postai szolgáltatásokat májusban 170-en vették igénybe, és 3,5 millió Forint forgalmat generáltak.
- Június 7-én a Magyarorszáki Boregyesület tagjai vendégeskedtek Kárászon, a szakmai bemutatók után kötetlen megbeszélésekkel folytatódott a program.
- A közmunkások júniusban a fenyvest gazolták, a kertekben tevékenykedtek, tűzifát vágtak, és a közterületeket „csinosították”.
- Július 27-én szeretettel várjuk a nem elszármazott kárásziakat is az Elszármazottak Találkozójára, amelynek keretében díszpolgári címeket adunk át, valamint a Faluház névadására is sor kerül.
- Az önkormányzat nevében sok szeretettel meghívjuk az I. Kárászi Central Parki Piknikre, amely július 19-én este 6 órától veszi kezdetét, a szalonnasütéshez a szalonnát, az önkormányzat biztosítja, a harmonikát Bogay László szólaltatja majd meg!
- Várhatóan augusztus hónapban társadalmi munka keretében a temető a vadkárok miatt bekerítésre kerül, a pontos dátumról értesíteni fogjuk a lakosságot, várunk majd minden segítőt!
- Az aLap-ba szánt cikkeket kérjük, minden hónap 25-éig juttassák el a papjelza@gmail.com email címre

Kárász, 2019. július 5.

Lép Péter polgármester

„LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBAN”

Gyermekkoromban és még ifjúkoromban is – mint tősgyökeres falusi – imádtuk a közösségek rendezvényeit. Részt vettünk minden megmozduláson, de ha nem is jutottunk közel az eredményekhez, a kíváncsiság azért kisördögként mocorgott bennünk.

Na, nemcsak a gyermekekre, hanem a felnőttekre is jellemző: a „kukucskálás”.

- Te Rozi, hallottad? Nem-mit? Mondd má’! Hát már mindenki ezt beszéli! Te, én a Bözsitől tudom, de ne mondd, hogy tőlem hallottad! Tudod?!

Ugye, a hasonló csevegések sokak számára ismerősek? Csak sajnós, egyre ritkábbak azok a színterek, ahol a „pletyik” továbbadódnak.

A pár héttel ezelőtti esemény a falunkban is pletyiszinten terjedt: mi ez a nagy jövés-menés itt, a Svábfaluban? Ennyi idegen, ennyi autó, vajon hová, kihez mennek?

Nem kellett ahhoz a Juli néni meg a Bözsi néni meg az a pár „faluhíradós”, hogy megtudjuk: lakodalom van a mi utcánkban!

Először a Gáti papa környékéről hallatszott némi zsvajszerű izgás-mozgás, hangszerpróbálás, meg ilyesmi.

Ám amikor váratlanul belecsaptak folyamatosan vonóba, néhány errefelé lakó biztosra vehette, hogy itt bizony lagzi van!

Folyamatosan tárultak ki az ablakok, nyíltak a kiskapuk, érdeklődő és kíváncsiskodó gyerekek, nénikék (és persze férfiak) ücsörögtek ki a kerítések elé, és önfeledten topogták a ritmust a lábaikkal. Megvallom, én, ha igazi „trottyos” muzsikát hallok, nem csak dobogok az aszfalton, de legszívesebben tánra is perdülnék ilyenkor.

Kiderült, hogy Szilágyiékhoz tart a menet, kikérés céljából.

A báméskodóknak sok volt a menyasszonyi kikérés ideje, de mint megállapították, biztosan gondolkodási idő is be lett iktatva az arának. (Bocs, ez vicc!)

A lakodalmas ment visszafelé már jó pár fővel szaporodott, sőt a hangulat is emelkedett pár fokkal.

Tetézték ezt a sorból ki-kiugráló, borral és kaláccsal kínálgató legények, a nézelődők nagy örömére. És persze a „Sok boldogságot! Éljen az ifjú pár!” – bekiabálások, jókívánságok a vendégeknek is imponáltak.

Kérdezhetik páran, miért említem meg az aLapban ezt az eseményt?

Azért, mert Kittiék, és szüleik olyan régi szokást elevenítettek fel Kárászon, ami már régen volt errefelé. Nem törekedtek a csillogó-villogó, hét határra szóló mutatgatásra, mégis valahogy sokak tudomására hozni –főleg a helyieknek – hogy egy lány és egy fiú megindultak a boldogságuk útján. Sikerült úgy összehozni ezt, hogy a falu néhány lakosa is átérezze az ő örömeiket. Ráadásul megfűszerezték a fentebb említett kedves szokásokkal, amelyek régebben voltak divatban.

Szerényen, nem hivalkodóan, mindenki őszinte örömére.

Köszönjük a Szilágyi családnak ezt a néhány percet, amelyet idecsöppentettek nekünk, kárásziaknak!

A fiataloknak sok boldogságot és szép jövőt, bő gyermekáldást (néhány fiút) kívánunk!

Köszönettel a környék nevében: Sz.Jani

SZANK VEZÉR

Amikor először látogattam el Szankra, kicsit megijedtem: egy rendezett falu a Kiskunság szívében, néhány feltételezett adat a helytörténeti gyűjteményükből, s egy mondat a címerükről; ebből szőjek egy olyan mesét, amelyben alátámasztom, hogy a település névadója egy kun szálláskapitány volt, s amelyben bemutatom a kunok letelepedését és a tatárjárást. Ráadásul polgármester úr azt kérte, hogy röpké hat hónap alatt – amire elkészül a KISKUN EMLÉKHELY – kész könyv legyen belőle. *Az áldóját!* S az sem segített túlságosan, hogy az FÖLDANYÓ, a Mátra meséjének utolsó taktusai még itt motoszkáltak a fejemben.

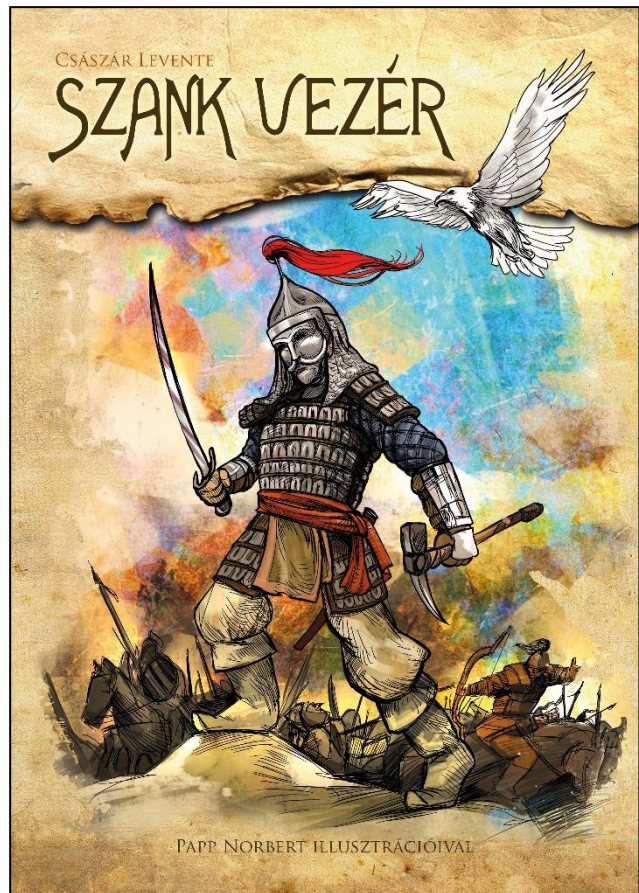
Jó! Ha a településről ebből a korból írásos emlékek nem maradtak fent, nézzük meg a kunokat s a tatárjárást. Itt már a bőség zavarával küszködtem. Mielőtt nekiálltam a mese felvázolásának, dr. Rosta Szabolcs régész útmutatása alapján úgy kiképeztem magam e két témából, hogy még le is érettségizhettem volna belőle. Szabolcs aztán szigorú szakmai szemmel át is nézte a kéziratot, amitől a vérvnyomásom néha 180 volt, de végül megtaláltuk az egyensúlyt.

Már az elején a két legfőbb különbözősége helyeztem a hangsúlyt: a kereszténység és a pogány sámánhit szembenállására. Micsoda szép feladat lenne, ha be tudnám mutatni, hogy ez a látszatra két teljesen különböző világ egy töről fakad! Ahogy Weöres Sándor írja: *„Aki a forrásvidéken jár, mindig ugyane virágokból szedi csokrát.”*

S mint annyiszor már, egyszer csak szézáram tárulj! Oly erővel törtek fel a gondolatok, jegyezni is alig bírtam. Kun László királyunk édesanyját Erzsébetnek hívták, aki kun hercegnő volt. Játszunk egyet: az én szanki mesehősöm is legyen Erzsébet, csak hogy ő magyar, s keresztény. S mivel Szank – a magas rangú kun bej unokája – nem tudja kiejteni a nevét, egyszerűen csak „Méjz”-nek hívja. Nem véletlenül, hisz a kislány aranyhaja, akár a folyékony hársmez. (Persze az sem véletlen, hogy a település egyik legrangosabb mai rendezvénye a *Méz és Meggyfesztyál*.)

A történelmi dokumentumokból tudjuk, hogy Béla király hívta be a kunokat, hogy segítsenek a tatárok elleni harcban. Csak hogy, a magyar urak Kötöny fejedelmet legyilkolták, s ezért a kunok, mielőtt még megjöttek a tatárok, kivonultak az országból, legalább akkora pusztítást hagyva maguk mögött, mint a hamarosan megérkező mongol had.

A következő leküzdendő akadály: a mese lehetőségeivel hogy tudom azt megoldani, hogy a magyar főhős „megússza” mind a kun, mind pedig a tatárdúlást? Ennél a problémánál annyira már nem aggódtam. Tudtam jól, ha áramlatban vagyok, ezt a kérdést majd megoldják nálamnál sokkalta nagyobb erők. Meg is oldották. Azt hiszem, Szanknak sikerült egy jó kis történelmi legendamesét írnom, amelyet Papp Norbert illusztrációi díszítenek, s a nagyobb, a 8-12 éves korosztálynak, valamint a felnőtt olvasóknak szól.

KISKUN EMLÉKHELY

Június 21-én nyitotta meg kapuját a szanki KISKUN EMLÉKHELY. A 350 millió Ft-os beruházás pályázati támogatásból valósult meg. Egyrészt bemutatják a magyarság múltját, másrészt pedig a látogatók megismerhetik a magyarországi kunok történetét. Az Emlékhely egy régészeti lelőhely köré épült, ahol a tatárjárás során elpusztult 17 felnőtt és ugyanennyi gyermek maradványaira bukkantak, valamint számos IV. Béla-korabeli érme, ékszer és fegyver került elő az ásatás alkalmával.

A fő attrakció egy bemutatóközpont, amelynek az igen látványos, interaktív belső kialakítását az a pécsi PAZIRIK Kft. készítette, amely a hazai várak felújításához szükséges 3D-s látványelemekért is a felelős volt. Nálunk Baranya megyében a szigetvári és a szászvári vár dizájnján dolgoztak, de az ő nevükhöz fűződik többek között Hollókő, Füzér és Szigliget várának felújítása is.

A bemutatóközpont köré tematikus tanösvény épült, ahol egy időutazást lehet tenni a kunok életének különböző szakaszaiban. Jurtát, Árpád-kori földházat, 15. századi kun lakóházat, egy 19. századi tanyát, valamint egy kunhalmot (kurgánt) lehet szemügyre venni. S persze ott van a régi, lerombolt templom maradványának a rekonstrukciója, a dupla védelmi körárok, amelynek az eredetijét a tatárok elpusztították.

A megnyitón illusztris vendégek mondtak köszöntőt, többek között Nagy István agrárminiszter és Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke. Mivel a politikai szószaporítás annyira nem tudott lekötni, inkább a mesém helyszínét jártam be. A programmal párhuzamosan az I. Kárpát-medencei Nomád Viadal vette kezdetét, Erdélyből, Felvidékről, Délvidékről, Muraközéből és Horvátországból érkeztek lovas harcosok. Tökéletes időutazást tehettem. Testközelből éreztem, milyen lehetett, amikor anno a kun vagy a tatár lovasok rohalmaztak és suhogva szálltak a nyílvezzők. Ruházatilag meglehetősen kirítottam az „ősmagyar” környezetből, az egyik szúrós szemű, kun- forma versenyző meg is kérdezte, melyik csapathoz tartozom? „Áh, én csak egy krónikás vagyok...” – feleltem pironkodva.

Mivel a beruházás erősen jobboldali körökhöz köthető, az ellenzéki média már jóval a megnyitó előtt nekiesett a projektnek, a 444.hu egyenesen a felcsúti kisvasút megépítéséhez hasonlítja. „Szanki cuki falu...” – kezdi a riportot az újságíró hölgy, a folytatásról ne is beszéljünk. A hírhez tartozó kommentek közül az volt a kedvencem, ahol valaki azt boncolgatta, hogy ezt a pénzt miért nem iskolák és kórházak fejlesztésére adták, „ehelyett, megint hátrafelé nyilazunk, *b...meg...*” Sőt, valaki szerint „a kunok voltak az első *migráncok!*” S az se sokat segített, hogy nemrégiben fedett lelátós sportpálya épült az alig kétezer lélekszámú településen.

Ezekkel a dolgokkal én nem sokat foglalkoztam. Legjobb tudásom szerint megírtam a történetet, s amikor a miniszterrel lekezeltem, Potrien őrmesterre gondoltam, aki Rejtő Jenő „*A három testőr Afrikában*” című örökbecsűjében egész végig arról spekulál, mi történne, ha egyszer a francia köztársasági elnökkel találkozna, és az megkérdezné tőle: „*hogya s mint, kedves Potrien?*” Az őrmesternek természetesen ezerféle válasza van, amit rendre meg is oszt a bakáival, ám, amikor aztán valóban elhangzik a kérdés, szegény altiszt csak hebeg-habog...

A mesémet az 50 fős MAYOSSA Táncegyüttes feldolgozta, s a rendezvényen egy profi táncjáték keretében előadta. Hát igen! Ahogy lúdbőrös háttal ültem a nézőtéren, hallgattam a lüktető zenét, néztem az óriás kivetítőt a mese illusztrációit, tátott szájjal figyeltem a történet átalakulását, s az előadás után keblemre öleltem a rendezőt és a két főszereplőt, egyre csak az járt a fejemben, hogy – Potrien ide, francia köztársasági elnök oda – ezért bizony megérte!

I. Kárászi Piknik a Central Parkban

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját a Kárászi Piknikre, kötetlen beszélgetéssel egybekötött szalonna sütésre.

A vacsorához Kárász Község Önkormányzata biztosítja a hozzávalókat.

Nyársbotot mindenki hozzon magával!

Helyszín: Kárász Central Park
Időpont: 2019.07.19. péntek, 18:00 órától

A program változás jogát fenntartja a rendezőség!

A programot rendezi: Kárász Község Önkormányzata

A KÁRÁSZ KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT
szóval csak szeretettel meghívja családjaival,
kislányjával együtt az

Elszármazottak Találkozója

és a helyi élet.

2019. július 19. - 18:00
7233 Kárász, Püski út 10.
Rendezési költségekkel mindenki járjon 2019. július 19-ig a
030 72 1271 - 324 telefonszámon vagy a karasz@karaszokor.hu e-mail címen.
A rendezvény az MKOP - LEA - 18 - 2018 - 100408 projekt keretében
valósul meg. A programváltozás jogát fenntartjuk.

A kárászi Faluház július programjai

07.01. hétfő	<i>A Faluház/ posta zárva tart!</i>
07.02. - 04.	9:00-15:00 Ruhabörze a Faluházban!
07.02. kedd 14:30-15:30	Nemes Balázs – Agrárfogadó óra
07.02. kedd	Masszázs
07.06. szombat	<i>A Faluház foglalt!</i>
07.12.-13.	<i>A Faluház foglalt !</i>
07.20. szombat 18:00-tól	I. Kárászi Central Parki Piknik
07.27. szombat 14:00-tól	Elszármazottak Találkozója

IKSZT, Teleház nyitva tartás:

<i>Hétfő:</i>	<i>08:00-16:00</i>
<i>Kedd:</i>	<i>08:00-16:00</i>
<i>Szerda:</i>	<i>08:00-16:00</i>
<i>Csütörtök:</i>	<i>10:00-16:00</i>
<i>Péntek:</i>	<i>08:00-14:00</i>

*Szombaton és vasárnap a falu programjaihoz igazodva
Telefonszámunk: 72/671-304, email címünk: karaszifaluhaz@gmail.com
A programok változtatási jogát fenntartjuk.*

A POSTA nyitva tartása:

hétfőtől – péntekig: 8:00 – 14:00

**Szeretettel várjuk programjainkra!
Kérjük, mondják el további igényeiket, ötleteiket!**
*Siposné L. Petra és Bartalovics Gabriella
a Faluház munkatársai*